

Aleš Palán

Ten farář je nějaký divnej o farářkách nemluvě

Portál 2025

Aleš Palán, autor mnoha oceněných knižních rozhovorů, např. s Vitem Tajovským, Ludvíkem Ambrustem, bratry Reynkovými a dalšími, včetně velmi úspěšného rozhovoru se šumavskými samotáři *Raději zešílet v divočině*, si pro další knihu rozhovorů vybral faráře.

Ve své předmluvě ke knížce říká: „Snad žádná jiná profese než právě ta farářská nepodléhá tak zjevné dezinterpretaci. Představa, co má dnes farář na práci, často balancuje na hranici temné dystopie a marného snění o ideálním světě. Že taková hranice neexistuje? No právě.“ A dál říká, že si právě v této knížce přál narušit tradované „škatulky o farářstvu“, chtěl je zpochybnit jak před nevěříci společností, tak i před členy jednotlivých církví. „Chtěl jsem zkrátka hodit do vžitých představ o farářské práci vidle.“ A pak neopomene vtipně podotknout: „To jsem ještě netušil, že jeden z mých respondentů bere vidle do rukou častěji než liturgické texty.“ (Jan Wirth)

Říká, že si respondenty nevybíral podle proporčního zastoupení jednotlivých církví, ostatně při čtení jednotlivých rozhovorů čtenář zjistí často až po delší době, k jaké církvi dotyčný patří. (Jen jednou začíná rozhovor hned na začátku otázkou: „Odkud se vezme husitský farář, který je zároveň frontmanem hardcorové kapely?“) Jakoby kritériem k výběru mu byla jakási jinakost, divnost, řekne, že „je dobré být divnej, je to tak trochu značka kvality“.

Také podotýká, že chtěl, aby příběhy respondentů byly každý úplně jiný než ty ostatní, aby byly nečekané a měly tu vzácnou moc bořit a budovat. Aby byly

osvobozující: „Smyslem této knihy není naplnit kostely. Jejím účelem je povzbudit onu svobodu.“

A to se mu vrchovatě podařilo.

Se sedmi faráři a farářkami, Filipem Boháčem, Alexandrou Jacobeou, Pavlem Jägrem, Pavlem Semelou, Sandrou Silnou, Petrem Wagnerem a Janem Wirthem autor dokáže navázat velmi blízký kontakt, také si s většinou z nich tyká, aby pak mohl klást jadrnou, záměrně nespisovnou češtinou otázky hodně „na tělo“. Před očima čtenáře se rozvíjejí někdy až neuvěřitelné osobní příběhy.

Otázky směřují k jejich cestě ke kněžství, u některých k jejich konverzi, k jejich pastoračním zkušenostem a vizím, ale i k jejich koníčkům a zálibám, někdy sklouznou i ke zkušenostem z rodiny. Zvláště obě ženy farářky jsou tu ochotné otevřeně mluvit i o svém rodinném životě, který se nějak zkomplikoval. Každý z rozhovorů je díky vtipně, někdy až s ironií kladeným otázkám zábavný a zajímavý, ale zároveň je proťkaný hlubokými myšlenkami o církvi, o životě ve farnosti, o osobním vztahu k Bohu.

Např. katolický kněz Pavel Jäger o životě farnosti říká, „že tolik možností k osobnímu, komunitnímu i církevnímu rozvoji jako v dnešním informačním věku nemělo lidstvo nikdy v dějinách. Co nám brání, abychom v podmínkách naší farnosti začali žít novým, svěžím křesťanstvím? Abychom připravili program pro veřejnost, na který se nebudeme stydět pozvat nekostelové přátele. Na to nepotřebujeme žádné pokyny církevních autorit... Zmizí všudypřítomná vyhořelost, začneme znovu hořet...“

Kniha je doplněna řadou skvělých fotografií.

Eva Jelínková

David Steindl-Rast

Vděčnost: Srdce modlitby

Portál 2025

Modlitba, vděčnost, kontemplace mají mnoho podob v různých náboženských směrech, každý z pohledů může být obohacující a užiteč-

ný. Kniha „Vděčnost: Srdce modlitby“ je protkána mnoha čtivými texty, které nejsou jen o modlitbě, vztahu k Bohu, jak by velely některé tradiční směry, ale také o vztahu k lidskému praktickému životu, k osobním vztahům, k lásce atp.

Kniha se dá číst buď jako přehled jednoho z pohledů na modlitbu, jak ji předkládá autor, nebo po částech, například před osobní modlitbou či po ní jako zamyšlení nad některým z aspektů duchovního života. Každý čtenář si v knize jistě vybere sám, nicméně poukazují na zajímavé spojení známých slov, jako je jedna z klíčových kapitol o Věře a přesvědčení, protkané mnohými biblickými příběhy, texty, hodně se věnuje i Abrahámovi a jeho víře, nebo příběhům z Nového zákona. Text o víře a přesvědčení se nakonec věnuje i vděčnosti, kterou uvádí autor do jejího kontextu. Další obsáhlá kapitola se věnuje naději ve spojení s otevřeností vůči překvapení. Následuje pak logicky třetí z ctností, láska, tentokrát v kontextu souznění, sounáležitosti nejen s Bohem, ale i s lidskými osobními vztahy.

Krátký závěr o plnosti a prázdnotě pak lehce poposune čtenáře ke slovníku, který není jen odkazem na nějaké části knihy, ale na více než padesát hesel, které se dají přečíst najednou, anebo si vybírat jedno po druhém jako zamyšlení. Kniha je psaná lehce, poutavě a člověk u ní má dost prostoru k přemýšlení a uvažování o vlastním duchovním životě.

Lukáš Herich